

Mezotelin v detekci mezoteliomu pleury v diagnostice pohrudničního výpotku

P. Jakubec¹, I. Grygárková¹, V. Kolek¹, K. Cwiertka², M. Kapustová³

¹Klinika plicních nemocí a tuberkulózy, FN a LF UP Olomouc

²Onkologická klinika, FN a LF UP Olomouc

³Oddělení klinické biochemie, FN Olomouc

SOUHRN

Mezoteliom pleury je vysoce maligní nádor se špatnou prognózou a dobou přežití od diagnózy jen okolo 12 měsíců. Jednou z hlavních příčin je diagnostika nemoci v pozdních stádiích nemoci. V současnosti se hledají možnosti časnější diagnostiky mezoteliomu pleury. V posledních letech se pro časnější diagnostiku mezoteliomu zdají být nadějně nové biomarkery – megakaryocyty potencující faktor, osteopontin a obzvláště mezotelin. Mezotelin je povrchový protein mezotelových buněk. U řady nádorových procesů dochází k jeho hyperexpresi na povrchu nádorových buněk a jeho uvolňování ve formě solubilního mezotelinu do krve. Zde může být detekován pomocí vyšetřovacích testů. Zdá se, že by tento biomarker mohl být účinný nejenom v diagnostice mezoteliomu, ale i jako prediktivní a prognostický faktor. Také by mohl sloužit jako marker progresu nemoci a odpovědi na léčbu a pomocný marker v diferenciální diagnostice chronických pleurálních výpotků. Popisujeme výsledky sérového mezotelinu u našeho souboru pacientů vyšetřovaných pro pleurální výpotek a srovnáváme je s daty uvedenými v literatuře.

Klíčová slova: mezotelin, mezoteliom pleury, pleurální výpotek.